

Vršovice 24.7.2011

Pozdrav: Milé sestry a milí bratři, milí přátelé, vítám vás na našich společných bohoslužbách a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodine, buď mi skálou záštitnou, buď opevněným domem pro mou spásu. Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď mě pro své jméno a doved' mě k cíli. Ž 31,3b,4

Píseň: Ž36 Hřích vábí duše bezbožných

Modlitba: Pane Bože, dnes před Tvou tvář přicházíme s hlubokým vyznáním vin. Událostmi v Norsku nám bylo připomenuto velice tvrdě a naléhavě, co dokáže lidský hřích a jsme z toho zděšení. Vidíme vzrůstající nenávist a násilí a vzájemné odmítání a uvědomujeme si zcela osobně, co jsme dlužní svému poslání Tvých dětí. Co jsme dlužní doma, v rodinách, co jsme dlužní v tomto sboru zcela konkrétním lidem, co jsme jako Tvá církev dlužní v této společnosti. Sníme o Tvém království, ale nechce se nám pro něj osobně nasazovat. Je nám z toho smutno a chceme Ti to všechno odevzdat. Odevzdat a poprosit o smíření - s Tebou, mezi sebou navzájem i sami se sebou.

Děkujeme, že o nás víš a že máš nejen pro nás, ale po celém světě pro svůj lid i pro celé své stvoření připraveno svoje slovo - slovo napomínající, slovo o soudu, ale i slovo útěchy a smíření všude tam, kde je toho zapotřebí. Amen.

-

Čtení: Jr 11,1-10;31,31-34

Píseň: 515B sl.1-4.8-10 Pamatuj člověče, proč tě Pán Bůh stvořil

Text: Ef 2,1-10

Haleluja. Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. Haleluja.

Žalmy 34:2

Dnešní kázání by se dalo nazvat dětské. Jakkoliv dnes nejsou dětské bohoslužby. Pokusíme se společně si připomenout úplné základy, na čem stojí náš život, kam se obracíme nebo kam bychom se měli obracet a tak trochu na to zapomínáme. Bude to zamyšlení nad

texty, které bude tak trochu uzavřeno sem, do našeho společenství, společenství sboru a církve, i do našich rodin. Najednou jsme zjistili, jak jsou všechny naše jistoty slabé, jak hrozná je síla lidské zloby a nenávisti, lidského hříchu. Jak je lidský hřích reálnou hrozbou. A přes to, že si to tak nějak říkáme každou neděli, přes to, že to patří k našemu vyznání, tak nás hrozná událost v Norsku zaskočila i vyděsila. Jde v tomto světě vůbec ještě žít? Naprostá dezorientace, ztráta základu, který by určoval orientaci lidského života, to celé podtržené zvůli mocných.

A tak v tuto chvíli, kvůli sobě i kvůli svým blízkým, hledejme, na čem náš život stojí. Budeme nejprve hledat s prorokem Jeremiášem a tak se v tuto chvíli k němu vracíme do Jeruzaléma. Do Jeruzaléma, který je zmaten, ohromen a ochromen, ale také plný bojovnosti a odhodlání bojovat proti nepříteli, který je tak jasný. A v tuto chvíli otvírá prorok na Boží příkaz základní téma - ne boj, ale proměna vlastního života, ne nepřítel, ale můj život a až odtud můžeme jít dál. Prorok otevírá téma smlouvy. Téma smlouvy a odpovědnosti Božího lidu. Skupiny lidí, které svedla dohromady právě tato smlouva s Hospodinem. Odvážně řečeno - svedlo je dohromady partnerství v této dohodě, kterou Hospodin i v našem dnešním textu vyjádřil slovy: **Já vám budu Bohem a vy mi budete lidem.** Byla to smlouva, která při vší své dvoustrannosti byla naprosto jednoznačně smlouvou z aktivity Boží strany - On povolal svůj lid, On smlouvu nabídl a On byl a je jejím garantem.

Co s touto smlouvou? Smlouvy mezi lidmi jsou velice křehké - protože samy smlouvy nic nezaručí. Důležitý je základ, na kterém jsou uzavřeny, kterým jsou určovány. V tom je náš problém. Základ jsme ztratili, a tak příliš často vypovídáme smlouvy, které jsme spolu navzájem uzavřeli. Vypovídáme je, když už se nám nehodí, když už je nám v nich těsno a uměli bychom si představit smlouvu pro nás výhodnější. Máme s tím zkušenosti ze všech oblastí lidského života - od mezilidských vztahů až po vztahy mezistátní. Takoví jsme už my lidé. Tuto smlouvu už nechci, protože ten druhý už se mi nelíbí. Chtěl bych víc, chtěl bych něco jiného, nechce se mi do této smlouvy už víc investovat.

Smlouva, o které tady prorok Jeremiáš mluví, je smlouvou **věčnou**. Jakkoliv se v ní člověk cítí těsný a chce se mu z ní pryč,

když se mu daří a má pocit, že na všechno stačí, tato smlouva platí. Hospodin k tomu říká právě u proroka Jeremiáše - **Podají-li se vám zrušit moji smlouvu se dnem a moji smlouvu s nocí, takže nebude dne ani noci v určený čas, pak bude zrušena i má smlouva s Davidem, mým služebníkem.** Židé jasně slyšeli a my smíme slyšet s nimi - je nepředstavitelné, aby tato smlouva byla člověkem zrušena. To je to první, co si smíme a máme uvědomit.

To druhé, co si celý Jeruzalém a celé Judsko v době Jeremiášově mělo uvědomit, že smlouva nese závazky a její nedodržování důsledky. Sejití z cest této smlouvy milosti a záchrany, kterou s nimi uzavřel Hospodin, vede zpět do otroctví. **Zapomíná-li lid na smlouvu s Hospodinem, zapomíná-li na Hospodina, má to následky.** Je iluze si myslet, že to my zvládneme sami.

Problém je, že to s naším dodržováním smluv je takové jaké to je. Problém je, že to s námi prostě je takové, jaké to s námi je. A nedá se nad tím mávnout rukou. Nedá se nad tím mávnout rukou a říci si - život jde dál. My už jsme prostě takoví, Pán Bůh si asi špatně vybral. Nejsme schopní chodit po Božích cestách, nejsme schopní rozpoznat Boží vůli, jednáme podle svého rozumu, podle svých emocí, zašli jsme daleko a neznáme cestu zpět. Má to tedy ještě smysl? Je z toho cesta ven? Odpověď, která kolem nás zaznívá, která se táhne napříč bohatstvím opilou společností, je zachycena ve slovech novozákonního textu. **Tedy jezme a pijme, neboť zítra zemřeme.**

Tato pohodlná rezignace zapomíná na jednu důležitou věc, na ten první bod, o kterém jsme dnes již mluvili. My nejsme mírou všech věcí - to je slovo napomenutí i slovo naděje. **Smlouva s Hospodinem je dvoustranná, Hospodin je jejím garantem a člověk ji při vší své hříšnosti není schopen anulovat.** A Hospodin jedná. Ještě ústy proroka Jeremiáše nabízí smlouvu novou. Lépe řečeno. Nabízí potvrzení své smlouvy. Přichází den Hospodinův a tehdy v této smlouvě Hospodin napraví vztahy i řády svého lidu i celého stvoření. A my vyznáváme, že tento den přišel v Ježíši z Nazareta, Božím Synu, v tom, který zemřel na kříži a přešel přes Boží soud do nového života. Přinesl království svého otce, které se prolamuje do našich životů, do tohoto světa. Otevřel cestu, po které má smysl jít. Cestu, která má budoucnost.

I my měli při pohledu na sebe tendenci k oné větě z listu do Korintu. Vždyť i my jsme těmi, kteří nedodržují smlouvy mezi sebou a nedodržují smlouvu s Hospodinem. Vždyť i my jsme byli mrtví pro své viny a hříchy. **Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy.**

Něco tu skončilo. To je důraz této epištoly. Karel Barth dokonce mluví o epizodnosti hříchu. Hřích člověka je epizodou. Je možno toto vůbec říci v tuto chvíli hrůzy z činu člověka? Epištola do Efezu nás vede k tomu, že je dokonce nutno toto říci. Jakkoliv se zdá, že kolem nás i v nás hřích vítězí, epištola nás ujišťuje o tom, že hřích není tím, co má definitivní vládu nad člověkem. Že Hospodin, Bůh smlouvy, přišel svou smlouvu se svým lidem naplnit v Ježíši Kristu a epizodu hříchu uzavřít.

Nabízí milost a smíření. Smíme se smířit s Bohem, smíme jej poznat, protože máme již smlouvu zapsanou do srdce, jak o tom mluvil Jeremiáš. Ale smíme se také smířit sami se sebou. My se již nemusíme na sebe dívat s rezignací těch, kteří žijí v otroctví svých sklonů, vášní, své slabosti, svého hříchu, ale smíme se sami na sebe, i na sebe navzájem, dívat jako na ty, kdo byli v Ježíši Kristu osvobozeni k novému životu. Smíme a máme žít. Smíme a máme vědět, že je to možné, že existuje cesta pro člověka i celé stvoření. A tím také končí náš dnešní text z epištoly do Efezu. Končí výzvou. **Jsme přece Jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.** Amen

Píseň: 693 sl.1-2 Ježíš hříšné přijímá

Vyznání vin: Hospodine, Pane náš, již jsme Ti v modlitbě odevzdali svůj hřích. Před tím, než přistoupíme ke stolu, který jsi pro nás přichystal, chceme ještě společně nahlas i v tichosti vyznat:

Vyznáváme, že jsme hříšní před Tvou tváří, nejsme o nic lepší než druzí lidé. Vyznáváme, že spolu s nimi neseme vinu za bídu světa. Jestliže tomu tak je, odpovíme jeden každý: Vyznávám.

Věříš, že Ježíš Kristus, Sn Boží, vedl svůj zápas s mocnostmi zla a svůj život položil v oběť i pro Tebe? Jestliže tomu tak je, odpovíme jeden každý: Vyznávám.

Odpouštíš všem, kdo se proti Tobě provinili? Jsi-li ochoten odpustit, vyznej: Odpouštím.

Ztišme se a vyznejme před naším Pánem jeden každý za sebe svůj hřích.

Slovo milosti: Přijměte slovo potěšení: Hospodin odpouští tobě všechny nepravosti, uzdravuje všechny nemoci tvé, vysvobozuje od zahynutí život tvůj. Amen.

Pozdravení pokoje: Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 693 sl.3-4 Ježíš hříšné přijímá

Eucharistická modlitba: Bože, náš Otče,
vzdáváme Ti díky a velebíme Tě
skrze Ježíše, našeho Krista a Pána,
za Tvé dílo lásky v tomto světě.
V nitru svého stále nejednotného a rozervaného lidství
víme a hlásáme,
že nepřestáváš působit a že stojíš na počátku
každého úsilí o pokoj.
Tvůj Duch působí v srdci člověka:
nepřátelé konečně začínají spolu mluvit,
protivníci si podávají ruce,
národy, které stály proti sobě v nepřátelství,
souhlasí s tím,
že půjdou kus cesty společně.
Ano, Pane, Tobě vděčíme za to,
že touha po dorozumění přemůže válku,
žízeň po pomstě ustoupí odpuštění
a láska zvítězí nad nenávistí.
Proto Ti musíme stále děkovat a blahořečit,

proto spojujeme své hlasy se všemi,
kteří v nebi jednomyslně zpívají:

**Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země
Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na
výsostech.**

Bože všeho stvoření, vzdáváme Ti díky
za Ježíše, Tvého Syna,
který v tvém jménu přišel do našeho světa.
On je slovo, které zachraňuje lidi,
on je ruka, kterou podáváš hříšníkům.
On je cesta,
kterou k nám přichází opravdový pokoj.

Když jsme byli daleko od Tebe,
Bože, náš Otče,
Tys nám umožnil se vrátit.
Byl to Tvůj vlastní Syn,
kdo byl vydán lidem napospas,
abychom pro jeho smrt a vzkříšení
mohli žít s Tebou i navzájem v pokoji.
Proto teď můžeme s vděčností slavit
tajemství Tvého usmíření, která nám on sám získal.

**Prosíme Tě, Otče,
mocí svého Ducha
posvět' tyto dary,
vždyt' my jenom plníme,
co nám přikázal Ježíš.**

**Při jídle se svými učedníky,
dřív než se obětoval za naše vysvobození,
vzal chléb, vzdal Ti díky,
vlastníma rukama jej rozlámal,
a rozdával svým učedníkům
se slovy:**

Vezměte si a jezte z toho všichni:

toto je moje tělo,
které se za vás vydává.

A stejně uchopil toho večera do rukou

kalich požehnání,
vzdal Ti díky za Tvé milosrdenství
a pak podal kalich svým učedníkům
se slovy:

Vezměte si a pijte z něho všichni:

toto je kalich mé krve,
krve nové a věčné smlouvy,
krve, která se prolévá za vás a za všechny
na odpuštění hříchů.

Toto konejte na mou památku.

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308 Jezu Kriste, štědrý kněže

462 Ej nuž lační, žízniví_

Pozvání: Bůh nás v Ježíši Kristu smířil se sebou. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. A tak již usmíření s Bohem i bližními přistupujme v radosti ke stolu Páně.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Slovo při propouštění:

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhoní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.

1Te 3,12n

Sám Bůh pokoje nechať vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

1Te 5,23

Ten, od něhož je toto svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

Zj 22,20

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, děkujeme za Tvé pozvání ke Tvému stolu. Děkujeme za posilu do našich životů. Děkujeme, že tuto posilu smíme přijímat společně. Prosíme, aby posila u Tvého stolu byla zdrojem síly pro příští dny všem, kdo Tvoji sílu potřebují. Buď, prosíme, svému lidu přítomen v Duchu svatém, připomínej mu jistotu odpuštění a naděje království našeho Otce, kterou jsme směli v těchto chvílích prožívat. Amen.

Píseň: 184 ostříhej mne z vysokosti

Přímluvná modlitba: Pane, dnes chceme prosit především za blízké těch kdo zahynuli při útocích v Norsku. Chceme Tě poprosit, abys těšil ty, kteří se nemohou utěšit, abys byl na blízku těm, kteří se cítí zcela opuštěni. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, trápí nás, že přestáváme hledat to, co máme společné a zdůrazňujeme své odlišnosti. Trápí nás, že se necháváme strhnout duchem sobectví, který prostupuje nejen naši společnost. Prosíme, dávej nám svého Ducha, Ducha ochoty pomoci a nasazení pro druhého člověka. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, prosíme za lidi kolem nás, prosíme, abychom spolu s nimi nalézali cestu z konfliktů, abychom na mezilidské rovině hledali cestu k budoucnosti tohoto světa. Za to Tě, Pane, prosíme.

Pane, prosíme za mezináboženský dialog, prosíme, abychom nalézali porozumění a dávali tak lidem naději. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za Tvou církev, za tento sbor, abychom v síle evangelia o Tvém Synu a našem Spasiteli Ježíši Kristu dokázali přijmout výhled naděje Tvého království. Za to Tě, Pane, prosíme.

Vyslyš, prosíme, naše tiché či hlasité prosby.

Spolu s celým Tvým lidem k Tobě voláme jako ke svému otci:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Příklad království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

Ohlášky:

Poslání: Právě tak jste se i vy, bratří moji, stali mrtvými pro zákon skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, a tak nesli ovoce Bohu.

Římanům 7:4

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 346 Buď Tobě sláva

